

У празьких ресторанах можна вгамувати не тільки фізичний, але й духовний голод. Принаймні, так було 20 грудня в ресторані “Монарх”, що в двох кроках від знаменитої Староміської площі чеської столиці. Таким чином, на самому порозі Різдва Христового в **Празі**

відбулися хрестини нової, вже другої за рахунком,

книги

відомого в Європі українського

психолога

Ростислава Прокоп'юка

. Цього разу автор радить своїм

читачам

-

“Живіть своїм життям”

, як стверджував три роки тому у дебютному виданні -

“Не палити - це просто”

.

У залі яблуку ніде впасти. Перемішані чеська, російська, українська мови. У кутку — сигнальні примірники **книги** у блакитній барві авторського оформлення. На обкладинці — звернення до читача: “Розгорніть, можливо тут ви знайдете шматок свого життя”. І це не рекламний трюк, покликаний приманити читача дешевою рекламою, а реальна дійсність у всіх її проявах. Інколи весела, інколи смутна, а подеколи й болісна, бо — правда. А правда завжди болить... Може тому так розгублено виглядали перед публікою в основному чеськомовні “герої” своєрідного щоденника

психолога

, яких

автор

покликав на сцену, аби присутні переконалися — книжкові історії також можуть бути віддзеркаленням самого життя.

Перша частина **книги** написана **автором** у сповідальній, майже притчевій манері. На кожній сторінці, у заплутаному мереживі людських історій, а почасти і доль, то там, то

тут промайне вдала метафора, влучна алегорія, несподіване порівняння. Заголовки — як афоризми, як одвічний зв'язок між словом і сенсом, як роман, що написаний одним рядком: “Не плачте над минулістю”, “Завжди знайдіть що сказати”, “Не втрачайте відвагу”, “Зумійте кохання знайти і дати”, “Не чекайте до безкінечності”. Ні додати, ні відняти. Хіба що можна розгорнути як старовинний сувій, сповнений загадкових таємниць і несподіваних відкриттів.

Друга частина — короткі запитання й відповіді, а також декілька нескінченних діалогів, причому на рівних, як людини з людиною, але ніколи як **психолога** з пацієнтом. **Автор** переконаний, що “дурних питань не існує”, позаяк “кожне питання щось втілює”. Воно відкриває людину як вранішню квітку, аби наповнити її сонячним світлом мудрості, доброю порадою, життєдайною надією, озвученим відлунням другого “я”, зрештою, всеосяжною і самовідданою любов'ю. Бо “у житті немає нічого неможливого”, переконаний

автор

. І, напевне, має рацію.

Анатолій КРАТ,

член Національної спілки письменників України, Асоціації українських письменників і Національної спілки журналістів України, головний редактор “Української газети”, спеціально для “УГ”, Прага.